

Szimon Gergő

Vigyázz, mert van rá okod!

Igehirdetés 1Pt 5,6–9 alapján

Ezeknek az igeverseknek a sorai között a kereszténységben jól ismert információk hangoznak el. Azt írja Péter, hogy ellenségünk, a sátán mint ordító oroszlán szertejár és keresi, hogy kit nyeljen el. Eltűnődtem azon, hogy mekkora súlya van a sátán ilyenfajta jellemzésének. Nem egy békés oroszlán képét látjuk, aki a jóllakottság állapotában húzza a csendest, hanem egy ordító oroszlánt, aki tevékenységet folytat: keres! Egy éhes, vadászó fenevad! Nem szívesen lennék egy ilyen állat szeme előtt!

A sátán szeme előtt

Pedig ott vagyok! Keresztényként valamit meg kell értenünk: a sátán szeme előtt vagyunk! Ma a kegyelem dömpingjét éljük, sokszor és szívesen beszélünk lelket simogató, kegyes frázisokról. Azzal vagyunk elfoglalva, hogy túl hangos a zene, túl hosszú a prédikáció, túl kevés a látogató. Azon botránkozunk meg, hogy a szomszéd padsorban ülő hölgy miért jött nadrágban, vagy azért morgunk, mert az istentiszteleti program nem kedvünkre való.

Fiatalkoromban versenyszerűen cselgáncsoztam. Heti három nagyon komoly és megterhelő edzéssel készültünk fel a hétvégi versenyekre, ahol aztán minden erőnket és tudásunkat összeszedve igyekeztünk a győzelemre. Egy-egy ilyen küzdelem alatt annyira koncentráltam az ellenfélre, hogy teljesen kizártam, amit kintről kiabáltak be az edzők. Szegények, torkuk szakadtából ordítottak, túlharogva a körülöttünk lévő tömeget, de én még sem hallottam, annyira koncentráltam. Vigyáztam, hogy az ellenfél minden mozdulatát időben észleljem, és tudjak megfelelően reagálni. Sajnos voltak olyan esetek is, amikor nem sikerült koncentrálni. Talán épp egy edzőre figyeltem, talán valamelyik sporttársam tanácsait hallgattam, vagy lehet, hogy épp a pontozótáblát néztem, mindegy, a lényeg, hogy nem vigyáztam, nem koncentráltam az ellenfélre, és ennek többnyire meglett a következménye. Mivel sokat edzettünk, így általában győztesként kerültem ki a küzdelemből, de ilyen koncentrációhiányos állapotban előfordult, hogy bár sokkal felkészültebb voltam, és minden adott volt a győzelemhez, mégis veszítettem. Fogalmazhatnék úgy is, hogy evidens lett volna a győzelem, ám mégis vereség lett belőle.

A lelki harc küzdőterén is hasonló a helyzet. A győzelmünk evidens lenne, hisz Krisztus vére tisztára mosott minket és beemelt a győztes oldalra, ám a „vigyázás” hiányában az ordító oroszlán felfal minket.

Miért nem vesszük komolyan ezeket az ígéket? Miért nem figyelünk jobban az oroszlán vérszomjas támadására? Attól, mert keresztény vagy, még téged is keres! Sőt, téged keres igazán! Te vagy a finom falat, igazi ínycséség. A te hited, családod, házasságod, békességed, szolgálataid az, amit ő akar!

A Jel 12,17 azt írja, hogy a sátán elmegy hadakozni azokkal, akiknél megvan Jézus bizonyágtétele, és akik megőrzik Isten parancsát! Keresztény emberként sem vagy kívülálló, te is célpont vagy!

Igen, ezt tudod, hallottad már, de arra kérek, hogy ez a tudás most ne csak egy bibliavers legyen számodra, hanem Isten ígéjének a felszólítása. Légy cselekvője az ígének, és ne csak hallgatója, megcsalva magad (Jak 10,22).

Ne foglalkozz azokkal a téves tanításokkal, melyek szerint nekünk, keresztényeknek nem kell óvakodnunk a sától, mert Jézus vére megvéd! Hisz Péter is hívőknek ír, és felhívja a figyelmüket arra, hogy vigyázzanak! Ébredj fel te, aki alszol, szellemi háború van, és nem tündérmesében élsz!

A sátán munkája

Teológiai alapismeretek című könyvében Ryrie a sátán öt tevékenységét írja le:

- Mindenképpen előtűnik a Gonosz Krisztus elleni munkája. Ezt már Mózes első könyvében látjuk (3,15), az úgynevezett protoevangéliumban, ahol az Úr megjövendölte az asszony utódja és a sátán közötti harcot. Ne gondoljuk, hogy ennek vége. A Gonosz a mai életben is Krisztus ellen dolgozik.
- A Biblia bizonyágot tesz a sátán istenellenes munkájáról is. A sátán fő módszere Istennek és tervének általános támadása a hamisság felajánlásával. Gondoljunk csak Krisztus megkísértésére.
- A nemzetek elleni munkája. Fő feladata ezen a területen a nemzetek becsapása (2Kor 11,15). Elhiteti a nemzetekkel, hogy Isten nélkül is tudnak élni.
- A hitetlenek elvakítása is fontos munkája. Megvakítja az embereket, hogy ne tudják fogadni az evangéliumot (2Kor 4,4). Ezt legtöbbször azzal éri el, hogy elhiteti velünk, hogy a mennybe sokféleképpen be lehet jutni. A sátánnal hatalmasabb erő képes elvenni a vakságot.
- Mindenképpen említésre méltó a hívők elleni munkája. Csak felsorolás szintjén a három legfontosabb, ami a sátán munkájához tartozik: kísértés, vádlás, ámtás.

A sátán elszántsága

Mindezen feladatok elvégzését e világ jelenlegi ura nem veszi félvállról.

Dzsúdóküzdemeim alatt két dolog motivált mindig: az egyik, hogy tudtam, mit akarok. Ez pedig nem volt más, mint hogy az ellenfél két vállát álló helyzetből a földhöz érintsem. Ha nem sikerült egy úgynevezett dobásból, akkor földharcban szerettem volna ezt elérni. A másik, amit tudtam, hogy az előbb említett célom eléréséhez rövid időm van. A stopper könyörtelenül pörgött. Nem volt idő arra, hogy elszaladjak a mosdóba, vagy megegyek egy Sport szeletet, küzdeni kellett.

Pontosan ez az a két tényező, ami számodra veszélyessé teszi a Gonoszt!

- Tudja, mit akar!
 - Tudja, hogy célja eléréséhez kevés, korlátozott ideje van.
- A Jel 12,12 szerint az ördög nagy haraggal szállt le, és tudja, hogy kevés ideje van!

Tehát adott egy ordító oroszlán, aki keresi azt, hogy kit tud szétépni, azt is tudja, hogy kevés erre az idő, ami

a rendelkezésére áll! Biztos lehetsz abban, hogy minden percet ki fog használni, nem fog megpihenni, nem fog mosdóba menni vagy Sport szeletet enni. Mindent belead, hogy pusztítson, amíg lehet! Téged!

Tehát Péter azt írja, hogy vigyázzatok! De mire vigyázzunk? Arra, hogy ne nyeljen el a sátán!

A Gonosz olyan, mint egy árvíz, mely éppen áttörte a gátat, és söpör mindent, ami az útjába kerül. Riasztó ütemben nyeli el a férfiakat és nőket. Az „elnyelni” szó ugyanaz, mint amit az egyiptomi katonák elszenvedtek a héberek nyomában a Vörös-tengernél, a kivonuláskor. Azoknak a katonáknak utána már nem volt szabadságuk, meghaltak.

Amikor a sátán elnyel téged, az azt jelenti, hogy működése befolyásol téged. Nem vagy szabad!

Hogyan lehetek védett? – Ha józan maradok

A 8. vers az alapigében azzal a felhívással kezdődik, hogy legyünk józanok. Természetesen Péter itt nem az alkoholt akarja tiltani, de mégis jó illusztrációt ad annak tudatmódosító hatása. Egy ittas ember még csak menni sem tud egyenesen. Beszélni sem képes normálisan. Viselkedése sem az igazi. Talán olyan dolgokat tesz vagy mond, melyeket később megbán és sokáig szégyenkezik miattuk. Egy részeg ember szabad prédája lehet a rá vadászóknak, például egy tolvajnak. Ha egy ittas embert valaki ki akar rabolni, akkor könnyű dolga van, hiszen az nem tud ellenállni.

Kedves keresztény barátom, te józan vagy lelkileg? Ha lelki józanságod nem az igazi, akkor védtelen prédája vagy a Pusztítónak! A kérdés tehát az, hogy miként maradhatok józan, illetve miként józanodhatok ki?

Az első védelem: alázd meg magadat Isten hatalmas keze alatt! (1Pt 5,6)

Közvetlenül a szóban forgó rész előtt Péter az aláztatosságra

buzdít. Az a keresztény ember, aki nem aláztatban éli életét, szabad prédája az ordító oroszlánnak. Ha azt látom magamban, hogy okosabb vagyok mint Isten, biztos lehetek abban, hogy áldozat vagyok! Az ellenség pont azt akarja elérni, hogy azt gondold, nincs szükséged Istenre. Nyugodtan irányítsd a Teremtődöt! Bátran követelőzz, lázadj, okoskodj! Miért ne mondanád meg neki a „frankót”?

Alázatosnak lenni azt jelenti, hogy még akkor is hiszek és bízom Istenben, amikor nem értem, mit és miért csinál. Példa erre a beteg néni, aki évek óta nem tud kikelni az ágyból, de mégis áldja Istent, és azt mondja: „Ha te így akarod, örömmel elfogadom!”

Fontos látni azt is, hogy Isten előtt kell megalázzunk magunkat. Annyira szomorú, ahogy ezt az evidensnek tűnő intést a sátán elhomályosította. Ahelyett, hogy Isten előtt térdelnénk és tőle várnánk a vezettetést, az ő igéjébe mélyülnénk bele, mindenféle alternatív dologhoz nyúlunk.

Minél kevésbé kopott a térdeden a bőr az imádságtól, és minél többet van csukva a Bibliád, annál, biztosabb lehetsz benne, hogy nem aláztat meg magadat Isten hatalmas keze alatt. Ebben az esetben viszont áldozat vagy, tehát nem szabad ember! A szabadsághoz vezető út az aláztat. Olyan vagy, mint egy kalitkába zárt madárka, aki talán élvezzi az életet, valamiféle szabadsága van. Repkedhet egy kicsit, csicsereghet, nézelődhet. Ez az állapot még csak nem is hasonlítható a szabad madaréhoz! Aki kirepült a kalitka ajtaján, az megalázza magát Isten előtt, mert ez a szabadság. Aki nem áldja, imádja a Teremtőt, az kalitkában éli az életét. Talán évek óta szolgál, talán minden vasárnap ott van a gyülekezetben, talán még imádkozik és olvas Bibliát is, de ha nem alázza meg magát az ember Isten előtt, akkor baj van. Az aláztat hiányának másik jele az, hogy az ígét halljuk, de nem cselekedünk meg. Azt gondoljuk, hogy vasárnaponként meghallgatjuk az ígét, és minden rendben van a hitünkkel, hisz istentiszteletre járunk! Eközben olvassuk az ígében, hogy az igazi istentisztelet az, ha meglátogatjuk az árvákat és az özvegyeket, ha enni adunk a szegényeknek – de valamiért mégsem ehhez mérjük istentiszteletünket. Miért nem? Mert nem Isten előtt aláztatuk meg magunkat, hanem a kultúra előtt? Mert nem az a lényeg, hogy Isten mit gondol rólam, hanem az, hogy a kedves gyülekezet előtt tündököljek?

Tehát ha az ordító, kereső, kegyetlenül éhes oroszlán ellen védelmet szeretnél, szaladj Isten jelenlétébe. Alázd meg magad!

A második védelem az, hogy minden gondunkat vessük Istenre!

Természetesen ez összefügg az aláztatással, hiszen ha nem aláztatuk meg magunkat Isten előtt, akkor nem fogjuk a

gondunkat sem órá vetni. Onnan tudhatom, hogy ki vagy mi a tekintély az életemben, hogy minek rendelem alá magam, ha megnézem, hova viszem a gondjaimat. Ahonnan a megoldást várod, az élvezi az alázatodat! Ami az alázatodat élvezi, az a bálványod! Ami a bálványod, az az istened!

Itt ismét szeretném felhívni a figyelmet egy veszélyre: a Biblia lapjain a bálványimádás egy rendkívül súlyos és veszélyes bűn. Nemcsak Isten gerjed haragra, nemcsak büntetést hoz maga után, hanem kaput nyit az alvilág felé! Ha az Ószövetséget olvassuk, nyíltan látszik, hogy a bálványimádás különös dolgokat eredményez. Az embereket annyira megrészegeti, hogy akár még a saját gyermeküket is készek megölni.

Ennek tudatában szólnom kell arról is, hogy amittől a vezetettést várod, ami élvezi az alázatodat Istenen kívül, az rendkívül veszélyes lehet, mert lelki részegséget okoz. Eltompítja a lelkiismeretet, elválaszt Istentől. És ha továbbra is bálványimádásként beszélünk róla, akkor a következőket is sorolhatom: dührohamokat, súlyos lelki zavarokat, ingerlékenységet, komorságot, üldözési mániát, hinni nem tudást okozhat, hiszen tulajdonképpen a bálványimádás valamilyen formában része az okkultizmusnak, annak pedig mindenképpen következményei a felsoroltak (is). Sajnos sokan a mai kereszténység képviselői közül nincsenek is olyan messze az okkultizmustól, mint gondolnánk. Látszólag ártatlannak tűnő alternatív vezetettéssel próbálkoznak, nem is sejtve,

hogy mekkora veszélybe sodorják magukat. Gondoljunk például a horoszkópra, melyet „hívók” tömegei olvasnak nap mint nap. De említhetném az ezotériát, a csillagok figyelését, az asztrológiát, az ingát, a jógát (minden változatát), a különböző meditációs praktikákat. Szólok a filmekről és a zenékről is. Ne gondoljuk, hogy a horrorfilmek és a metálzenék ártalmatlanok, hisz még csak véletlenül sem Isten dicsőségét hirdetik. Felhozhatjuk a „keresztény” szentek tiszteletét, a Mária-kultuszt vagy a magyarság és a Szent Korona tiszteletét is. Bármilyen vezetettést, segítséget várunk Istenen kívül, az bálványimádás. Még a saját családunkat, férjünket és feleségünket is imádjuk istenként, ha tőle várjuk azt, amit csak Isten tud adni. Ez mind a sátán csapdája, az ordító, kereső oroszláné, aki ránk, keresztényekre vadászik! A Gonosz bölcsebb és ravaszabb annál, hogy egyértelműen, mindig mindenben érezhessük a jelenlétét. Nem ront be az életedbe, nem rúgja rád az ajtót, hanem lassan, okosan bekúszik azon a kicsi résen, melyet nyitva hagytál neki azzal, hogy nem Istenre vetted a gondodat, hanem máshonnan várod a segítséget.

Ha a sátán megköztözöttségéről beszélünk, általában démoni megszállottságra gondolunk, pedig a Gonosznak ez a nyilvánvaló jelenléte sokkal ritkábban van jelen, mint a burkolt „beosonás”.

Tehát ahhoz, hogy az ordító oroszlán ne tudjon elnyelni, lelkileg józanoknak kell lennünk! Ezt pedig akkor érhetjük el, ha megalázzuk magunkat Isten előtt, és minden gondunkat őrá vetjük.

Legyen bátorságunk ehhez, ne a láthatókban keressük a megoldást, hiszen Péter leírja, hogy Istennek gondja van ránk!

Szimon Gergő 1989. március 5-én született Budapesten egy nem keresztény családba. Hatéves volt, amikor édesanyja megtalálta a Megváltót. Ettől kezdve minden vasárnap kezdtek gyülekezetbe járni, és így egyre jobban megismerték Istent. Gergő 12 éves korában tért meg, majd pár évvel később érzett elhívást a szolgálatra. Részt vett a Nyergesújfalui Baptista Gyülekezet plántálásában, majd a Nagysápi Baptista Missziót vezette éveken keresztül. Az esztergomi gyülekezetben szolgált a fiatalok felé, később segédlelkészként tevékenykedett a közösségben. Ezen szolgálatokból sokat tanulva, felkészülve vette át a Tatai Baptista Gyülekezet pásztori szolgálatát tavaly márciusban. Feleségével és két gyermekével Tatára költöztek, igyekeznek Isten nevét hirdetni hívők és hitetlenek között egyaránt.